



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 20/2011-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. januára 2011 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 22 C 110/2006 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. decembra 2010 doručená sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o

ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 22 C 110/2006.

Zo sťažnosti a z predloženej dokumentácie vyplýva, že sťažovateľ podal okresnému súdu 4. decembra 2006 žalobu o ochranu osobnosti a náhradu škody proti žalovanej JUDr. A. P., zástupkyni Slovenskej republiky pred Európskym súdom pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“). Okresný súd žalobu uznesením č. k. 22 C 110/06-48 z 25. júna 2008 odmietol podľa § 43 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku vzhľadom na to, že sťažovateľ napriek výzve súdu v určenej lehote neodstránil jej nedostatky. Proti označenému uzneseniu okresného súdu podal sťažovateľ odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) uznesením č. k. 8 Co 200/2008-53 z 30. januára 2009 tak, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Proti uzneseniu krajského súdu z 30. januára 2009 podal sťažovateľ dovolanie a súčasne požiadal o ustanovenie právneho zástupcu pre dovolacie konanie. O návrhu sťažovateľa rozhodol okresný súd uznesením č. k. 22 C 110/2006-74 z 5. marca 2010, ktorým mu neustanovil zástupcu z radov advokátov pre dovolacie konanie. Na základe odvolania podaného sťažovateľom krajský súd svojím uznesením č. k. 8 Co 169/2010-88 z 30. júna 2010 napadnuté uznesenie okresného súdu potvrdil.

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol:

„Žaloba 22C/110/2006 bola podaná na Okresnom súde... pre 4-rokmi a súd sa nezaoberal ničím iným, iba marením konania 4-roky. ...

Vec sa bez verejného prerokovania dostala do štádia dovolania, ktoré zákonná sudkyňa zmarila tým, že sťažovateľovi odmietla ustanoviť advokáta na dovolacie konanie, opäť protizákonným spôsobom, pretože sťažovateľ má pre zlý sociálny status právo na ustanovenie advokáta...

Predseda súdu vyhodnotil sťažnosť na zbytočné prieťahy ako dôvodnú dňa 14.04.2010, ale zbytočné prieťahy v konaní neboli odstránené a tým aj právna neistota. ...

Odvolací súd potvrdil chybné rozhodnutie prvostupňového súdu ďalším chybným uznesením 8Co/169/2010-88 z dňa 30.06.2010, doručené po zbytočných prieťahoch dňa 03.09.2010. ...“

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„... Okresný súd Bratislava I porušuje základné práva garantované čl.46 ods.1, čl.47 ods.2, čl.48 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky a čl.6 ods.1 a čl.13 Dohovoru.

... Ústavný súd zrušuje uznesenie 8Co/200/2008-53 odvolacieho súdu z dňa 30.01.2009 a uznesenie 22C/110/06-48 Okresného súdu Bratislava I, nakoľko toto rozhodnutie porušuje čl.46 ods.1 Ústavy Slovenskej republiky.

Ústavný súd zrušuje uznesenie Okresného súdu Bratislava I 22C/110/2006-74 a vec vracia na ďalšie konanie.

... Okresný súd Bratislava I je povinný zaplatiť D. B. satisfakciu vo výške 4.000 EUR (po predchádzajúcich deliktoch - III.ÚS 338/04, III.ÚS 241/05, II.ÚS 375/10) v lehote 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

V prípade omeškania je Okresný súd BA I povinný zaplatiť úroky z omeškania vo výške 200 EUR denne za každý deň omeškania od dňa povinnosti zaplatiť do zaplatenia.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom

predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol urážlivé výroky na adresu okresného súdu a krajského súdu, ako aj výroky dehonestujúce činnosť zástupkyne Slovenskej republiky pred ESLP:

„Konanie sudcov je čisto prejavom falošnej kolegiality a odmietanie konať proti kolegyni, ktorá porušovala morálku a česť pri výkone ÚRADNEJ POVINNOSTI spôsobom používania klamstiev a špinavého ohovárania sťažovateľa pred Európskym súdom...

Vyššia súdna úradníčka, agresívna a ambiciózna Mgr. J. G... neustanovila advokáta na dovolacie konanie, ktoré týmto mafianskym spôsobom zmarila ... nakoľko sťažovateľ má pre zlý sociálny status právo na ustanovenie advokáta na dovolacie konanie... Nemá povinnosť znášať hnusné rozhodnutia proti Dohovoru od akejsi G., ktorá si zaumienila škodiť a páchať trestnú činnosť podľa § 326 Tr.z. - zneužívať právomoci.“

Na adresu sudcov ústavného súdu sťažovateľ uviedol:

„Ústavný súd sa opakovanej sťažnosti podanej dňa 25.01.2010 nevenuje a tak porušuje Ústavu Slovenskej republiky pre darebáctvo sudcov Ústavného súdu. ... ústavní sudcovia sa vyžívajú na odmietaní dôvodných sťažností a umožňujú spôsobovať bezprávie. Budte si istí ústavní sudcovia, nemám záľubu v písaní sťažností, ani nemám radosť z čítania Vašich urážok smerujúcich na moju osobu od Vás z pozície nadprirodzených bytostí, hoci príliš často preukazujete mizériu ducha a primitivitu.“

Podanie sťažovateľa doručené ústavnému súdu obsahuje urážlivé výroky na adresu okresného súdu, krajského súdu, sudcov ústavného súdu, ako aj na adresu zástupkyne Slovenskej republiky pred ESLP s cieľom dehonestovať súdnictvo v Slovenskej republike.

Ústavný súd vo vzťahu k predmetnému správaniu účastníka poukazuje na judikatúru ESLP, ktorý už vyslovil, že „V zásade smie byť sťažnosť odmietnutá ako neprijateľná podľa

čl. 35 ods. 1 dohovoru, pokiaľ bola vedome založená na nepravdivých faktoch, a rovnako ak používa útočný, resp. hrubo urážlivý jazyk“ (Řehák v. Česká republika, No. 67208/01, rozhodnutie z 18. mája 2004).

V prípade hrubo neslušného a urážlivého obsahu návrhu môže byť návrh odmietnutý pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitosti, ak záujmy ochrany ústavnosti nevyžadujú iný postup.

Ústavný súd je toho názoru, že sťažovateľ v tomto prípade výrokmi obsiahnutými vo svojom podaní prekročil hranicu normálnej kritiky, hrubo uráža celý súdny stav, a to v rozpore s princípmi zachovávanía úcty k ústavnému súdu a sudcom všeobecných súdov.

Správanie sťažovateľa podľa názoru ústavného súdu možno označiť za zneužitie práva na podanie sťažnosti a je v rozpore s účelom takeého práva.

S prihliadnutím na uvedené skutočnosti a na okolnosti prípadu ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde sťažnosť odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitosti, ktorých súčasťou je aj primeraná slušnosť.

Vzhľadom na to, že sťažnosť sťažovateľa bola odmietnutá ako celok, bolo bez právneho významu rozhodovať o žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. januára 2011